

Castell de Mura

Mura

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Zona Sant Lleïr
Emplaçament Al turó entre Santlleïr i la BV-1221 Matadepera-Talamanca PK 19,50.

Coordenades:

Latitud: 41.69752
Longitud: 1.99437
UTM Est (X): 416322
UTM Nord (Y): 4616682

Classificació

Número de fitxa 08139-10
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Jaciment arqueològic
Estil / època: Medieval Romànic
Segle XII
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Es tracta de les ruïnes del castell i una torre.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs inspire: National Monument Record – Defensa
Observacions protecció: BCIN monument nº 1109, R-I-51-5559.
Data aprovació: dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari IPA nº 1226.
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada

Titular: Instituto Internacional de Finanzas S.L. C/ Inmaculada, 64. 08017 BARCELONA

Fitxes associades:

Nucli antic de Mura

Autoria de la fitxa Cortés Elía, M^a del Agua

Data de registre de la dl., 30/10/2006 - 01:00

fitxa:

Descripció

Les restes del castell de Mura, que es troben sobre un turó al costat de la casa Santlleir, les componen un fragment de muralla situada a l'oest junt a un espadat i els basaments d'una torre trapezial a l'angle nord-est del pujol. El fragment de muralla té una llargària de 7,30m i pel cantó de tramuntana va perdent alçada fins quedar colgat a terra. L'alçada màxima a l'exterior arriba al 3m. L'obra està feta de grossos carreus tallats toscament, posats en fileres i units amb morter de sorra i calç. Els basaments de la torre arriben a 1,95m al punt més alt; els murs tenen 95cm de gruix i presenten unes espitlleres quadrades. La construcció està realitzada amb blocs de pedra mitjans i petits, toscament escairats i amb tendència a formar fileres. El morter que els uneix és de color gris, format per sorra de gra fi i calç.

Observacions:

També està catalogat pel Decret de Castells, BOE 5-V-1949, R-I-51-5559.

Història

El castell formava part d'un conjunt defensiu de la vall de Nèspola, que actuà durant un temps com a terme. Era un dels castells adjudicats a la comtessa Ermessenda de Carcassona, essent un castell comtal que el 978 va acabar amb el seu domini, després que el comte Borrell i la seva dona Ledgarda se'l vengueren, juntament amb d'altres possessions, a Riculf. Aquest va fer una donació poc després a Sant Benet de Bages. Al 1023, quan semblava que els comtes havien perdut el domini sobre el castell, tornem a trobar que la comtessa Ermessenda empenyora al seu fill, Berenguer Ramon I, diversos castells, entre ells el de Mura, fet que mostra que continuaven essent els senyors del castell. En aquesta època, la documentació anomena a dos personatges com a senyors de Mura, tot i que desconexem si eren els del castell. El 978 s'anomena a Guitard de Mura i el 1022 hi ha la família dels Mura. Al segle XIII el castell entra en el joc de venda per part del rei i de redempció per part de la ciutat de Manresa. Passà a ser propietat de la família Guàrdia, que va engrandir i reedificar la fortalesa. Posteriorment, passa al Ponç i Armengou de Banyeres i, a mitjans del segle XIII, passa a ser propietat de la corona i el rei Jaume en féu donació a Guillem de Santa Fe. Més tard, al segle XIV, la corona el ven a Hug de Montcada, i a la mort d'aquest, el rei Pere II el Cerimoniós revoca l'antiga donació i el passa a Pere de Planella, camarlenc reial. A inicis del XV, Martí l'Humà adquireix novament el castell per vendre'l a Ramon Sescomes. Aquesta família el regenta i el passa per successió a la família Cordelles. L'arxiduc Carles III d'Àustria, volent premiar els serveis de Felicià de Cordelles a la guerra contra els francesos, li atorgà el títol de marquès de Mura (1707). En aquest segle el castell quedà abandonat i es va anar enderrocant. Hi va haver diverses vendes i recaudacions successives fins al 1400, any en què el rei Martí I el vengué a Martí de Comes, de qui va passar per matrimoni a la família Peguera i a la família Cortadelles, fins a la desaparició dels senyorius jurisdiccional.

Bibliografia

AA.VV. (1985). Catalunya Romànica. Vol. XI, El Bages. Fundació Enciclopèdia Catalana. Els castells catalans. Rafael Dalmau ed. Barcelona, 1976. FERRANDO I ROIG, A. (2002). Les sendes dels bandolers (Sant Llorenç del Munt – Serra de l'Obac). Col·lecció Cavall Bernat, 40. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

